

at denne Opfordring er saa kraftig (Af- brydelse), nej, det ærede Medlem talte om mit Lovforslag, og det glæder mig, at han deri ser en saa kraftig Opfordring, at det fuldstændig skulde kunne forandre Kom- munernes Syn paa denne Sag. Jeg glæder mig ved denne Anerkendelse, men jeg tror, at han ser for meget i Lovforslaget, thi Kommunerne have jo ikke haft Penge- vanskeligheder, og de kunne jo gøre det uden Lovforslagets anden Prioritet, den vil ikke kunne spille nogen Rolle for dem, saa- dan som for de private Foreninger.

Saa havde det ærede Medlem et Ka- pitel i sin Tale fælles med det ærede Med- lem for Sorø. Det handlede om den al- mindelige kommunale Valgret, og der bleve de begge lyriske. De sagde, at naar jeg havde sagt, at jeg kunde ikke forstaa, at de ikke gave sig i Lag med Foreningerne, hvor den almindelige Valgret maatte her- ske, men foretrak Kommunerne med den privilegerede Valgret, saa saa de deri en Anerkendelse fra denne Regerings Side af, at den havde opgivet den almindelige Valgret. (Afbrudelse). Ja, det er af den Slags Ting, som det ærede Medlem kan sige, og som det ærede Medlem for Køben- havns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) kan raabe Hør til, naar han er i Humør til det, — det er ikke altid, han er i Humør dertil —, men det er jo ikke af den Slags Ting, man kan opfatte al- vorligt. Regeringen har den almindelige Valgret paa sit Program, den vil fortsætte Arbejdet derfor og har Troen til, at det skal lykkes at gennemføre denne Sag, og det skønt den bliver falden i Ryggen af Folk, der burde støtte den i Arbejdet der- paa. (Afbrudelse: hvilke?). Ja, det er f. Eks. de Folk, der rejse Landet rundt og sige, at det er ikke Alvor med Arbejdet for denne Sag; det er de Folk, der rejse Landet rundt og søge at svække Regerin- gens Autoritet og Styrke paa ethvert Punkt; det er dem, der sige, at de have den varmeste Interesse for den alminde- lige Valgret, men dog ved deres Optræden styrke og støtte den Modstand, der er i det andet Ting mod den almindelige Valg- ret. At Modstanden er styrket, det have vi mærket i den senere Tid, det vide vi vel, men vi haabe alligevel, at vi ved at fortsætte Arbejdet skulle kunne naa at gennemføre den kommunale Valgretslov. Men en Ting vide vi ogsaa, at den Dag i Dag have vi den privilegerede Valgret, og naar om kort Tid dette Lovforslag bliver vedtaget, have vi rimeligvis endnu den privilegerede Valgret i Kommunerne, og

saa er det, jeg har Lov til at forundre mig over, at de Herrer foretrække at møde den fremfor at møde den almindelige Valgret, som de straks ville have i For- eningerne. Jeg tror, jeg har Lov til at udtale denne Forundring, uden at de be- høve at blive lyriske og sige, det er en Anerkendelse fra Regeringens Side af, at den nu har opgivet den almindelige kom- munale Valgret.

Det ærede Medlem for Aarhus sagde, at han havde hidtil haft en vis Grad af Tillid og Tro til Venstreministeriet. Det glæder mig. (*Harald Jensen*: I begrænset Grad). Ja, det har været i en begrænset Grad, han har lagt den for Dagen; men har han haft den til en vis Grad indtil dette Øjeblik, vil jeg bede ham om at be- vare den. Der er ingen Grund til efter mine Ytringer at gøre den mindre i Frem- tiden. Det ærede Medlem vilde gerne væk fra, at han havde foreslaaet dette private Foreningsfæste, som han ved 1ste Behand- ling fordømte med haarde Ord. Det kan han ikke komme fra. Han siger, at Grun- den til, at han er kommen til det Stand- punkt, han indtager i Ændringsforslaget med Hensyn til Foreninger, er, at han ingen Grund har til at tro, at Foreninger ville stifte Fæste; for saa vidt det er For- eninger, ville de sælge Jorden til frit Eje. Men der er det kedelige ved det, at i hans eget Ændringsforslag staar: „Laan af Statslaanefonden kunne ogsaa ydes For- eninger med samme Formaal som ovenfor nævnt“, og til disse Formaal hører det, at Lodderne „fortrinsvis udbydes i Fæste“. Dette Udtryk bruger det ærede Medlem selv, saa jeg synes ikke, han kan sige, at han har taget Afstand fra Foreningsfæste, naar han endogsaa siger, at Foreningerne fortrinsvis skulle udstykke til Fæste.

Men saa havde det ærede Medlem et smukt Afsnit i sin Tale, som jeg gerne vil understrege. Han var allerede inde paa det ved første Behandling. Det glæder mig altid at høre dette Afsnit af Talen. Han sagde, at Grunden til, at han saa noget mildere paa Foreningerne, var den, at han tænkte sig, at det blev Landbrugets store Organisationer, der toge Sagen op, Landbo- og Andelsforeningerne, der kom til at tage denne Sag op, og dem saa han op til, og dem kunde han ikke tale pænt nok om. Det fremgik af hans Ord, at han var vis paa, at disse Foreninger med Uegennytte og Troskab vilde realisere denne Sag. Jeg synes, at hver Gang der fra Socialdemokraternes Lejr kommer en Udtalelse af den Art, bør vi modtage den